

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 701

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 octombrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
43. — Hotărâre privind demisia domnului deputat Bogdan Olteanu din funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților	2	Decizia nr. 1.138 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 216 din Codul penal și ale art. 278 ¹ alin. 2 și 8 din Codul de procedură penală	7–9
44. — Hotărâre privind demisia unui deputat	2	Decizia nr. 1.140 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁸ din Codul de procedură penală	9–10
45. — Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2	Decizia nr. 1.148 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 ³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală	11–12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.075 din 8 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11, art. 84 alin. (1) și art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	3–4	Decizia nr. 1.155 din 17 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	12–13
Decizia nr. 1.130 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	5–6	Decizia nr. 1.159 din 17 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) și art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	14–15
Decizia nr. 1.137 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală.....	6–7	Decizia nr. 1.165 din 17 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 ¹ din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	15–16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind demisia domnului deputat Bogdan Olteanu din funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 20 alin. (4) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de demisia din funcția de Bogdan Olteanu, aparținând Grupului parlamentar al PNL, și declară vicepreședinte al Camerei Deputaților, prezentată de domnul deputat Bogdan Olteanu, vacantă această funcție de vicepreședinte al Camerei Deputaților. Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 octombrie 2009.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

București, 19 octombrie 2009.
Nr. 43.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind demisia unui deputat

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, precum și ale art. 208, art. 209 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de cererea de demisie prezentată de domnul Bogdan Olteanu, ales Colegiul uninominal nr. 1, aparținând Grupului parlamentar al PNL, și declară vacant locul de deputat deținut de deputat în Circumscripția electorală nr. 42 București, acesta.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 octombrie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

București, 19 octombrie 2009.
Nr. 44.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul art. 42 și art. 60 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 23 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: — domnul deputat Spînu Teodor-Marius, aparținând Grupului parlamentar al PD-L, trece de la Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă la Comisia pentru politică externă, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 octombrie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

București, 19 octombrie 2009.
Nr. 45.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.075

din 8 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11, art. 84 alin. (1) și art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11, art. 84 alin. (1) și art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Vitalie Guțu în Dosarul nr. 699/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 699/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și (2), art. 84 alin. (1) și art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vitalie Guțu într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva deciziei de returnare de pe teritoriul României emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că „dreptul la un proces echitabil nu presupune doar formularea unor cereri pentru protejarea unor drepturi subiective, ci include toate aspectele, garanțiile și obligațiile pozitive ale autorităților statului pe care jurisprudența aplicabilă pe teritoriul României le-a definit sau stabilit pentru aplicarea acestui text legal”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul opinează în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, considerând că aceasta nu este motivată în sensul cerințelor din art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a precizat că se impune să se demonstreze contrarietatea între prevederea legală criticată și dispoziții sau principii

constituționale, iar nu prezentarea textuală a prevederilor constituționale și aprecieri cu caracter general.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce formează obiect al excepției sunt constituționale, întrucât nu conțin norme contrare accesului la justiție sau dreptului la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11, art. 84 alin. (1) și art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 11: „Dispoziții generale privind șederea străinilor

(1) *Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.*

(2) *În cazul în care prin convențiile internaționale sau actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize nu este prevăzută perioada pentru care vizele sunt desființate, străinilor care nu au obligația obținerii vizei pentru a intra în România li se permite accesul pe teritoriul statului român și pot să rămână până la 90 de zile, în decurs de 6 luni, începând cu ziua primei intrări în țară.”;*

— Art. 84 alin. (1): „Contestarea deciziei de returnare

(1) *Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Oficiul Român pentru Imigrări, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este irevocabilă.”;*

— Art. 92: „Interzicerea îndepărtării

(1) *Îndepărtarea este interzisă în următoarele cazuri:*
a) *străinul este minor, iar părinții acestuia au drept de ședere în România;*

b) *străinul este părinte al unui minor care are cetățenia română, dacă minorul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei alimentare, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;*

c) *străinul este căsătorit cu un cetățean român, iar căsătoria nu este de conveniență;*

d) străinul a depășit vârsta de 80 de ani;

e) există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante în statul în care urmează să fie trimis străinul;

f) îndepărtarea este interzisă de documentele internaționale la care România este parte.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate acorda sau, după caz, prelungi dreptul de ședere în România de către Oficiul Român pentru Imigrări, pentru unul dintre scopurile și în condițiile prevăzute la capitolul IV, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere.

(3) Punerea în executare a măsurilor de îndepărtare se suspendă în cazul străinilor care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1), până la data la care încetează motivele de nepermiere a ieșirii din România.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1), (2) și (3) străinii care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, la art. 20 alin. (2) care consacră prioritatea reglementărilor internaționale în ipoteza existenței unor neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne și la art. 21 alin. (3) care instituie dreptul părților la un proces echitabil. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 cuprinde, astfel cum precizează chiar denumirea sa marginală, dispoziții generale privind șederea străinilor pe teritoriul României. Prin Decizia nr. 848 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 14 noiembrie 2007, instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor alin. (1) al articolului menționat, care limitează în timp dreptul acelor străini care se află în România, temporar și în mod legal, de a rămâne pe teritoriul statului român „numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere”. Cu acel prilej, Curtea a statuat că o asemenea condiție este pe deplin justificată de rațiuni de control

al fenomenului migraționist, prin impunerea respectării anumitor obligații de către străinii care au dobândit dreptul de ședere temporară pe teritoriul României. Curtea a mai arătat că aceste dispoziții legale trebuie privite prin prisma prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, „în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, text constituțional care se aplică nu numai cetățenilor României, ci și străinilor și apatrizilor. Din această perspectivă, Curtea a constatat că textul de lege criticat trebuie interpretat prin coroborare cu prevederile art. 4 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, potrivit cărora „Străinii aflați pe teritoriul României sunt obligați (...) să nu rămână pe teritoriul României peste perioada pentru care li s-a aprobat șederea, precum și să depună toate diligențele necesare pentru a ieși din România până la expirarea acestei perioade”. Același raționament este valabil și în ceea ce privește prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 referitor la acei străini care nu au obligația de a obține viză pentru a intra în România și care pot rămâne pe teritoriul statului român până la 90 de zile, în decurs de 6 luni, începând cu ziua primei intrări în țară. Așadar, prevederile art. 11 nu cuprind elemente de neconstituționalitate, excepția având acest obiect urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În continuare, Curtea observă că prevederile art. 84 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 oferă străinului interesat posibilitatea de a contesta în justiție legalitatea și temeinicia deciziei de returnare emise de autoritatea competentă, cererea sa urmând să fie examinată de o instanță judecătorească independentă și imparțială, în cadrul unui proces care întrunește toate exigențele și garanțiile care caracterizează procesul echitabil într-o societate democratică. Totodată, Curtea constată că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității în drepturi, întrucât nu introduce discriminări de nicio natură între cei care au vocația de a intra sub incidența normei.

În fine, în ceea ce privește dispozițiile art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, Curtea observă că nu conțin elemente de neconstituționalitate, ci enumeră, la alin. (1), acele categorii de străini care, fie din motive pur obiective, fie din considerente umanitare, nu sunt susceptibili de a fi supuși măsurii îndepărtării de pe teritoriul României. Același text de lege prevede, în următoarele două alineate, reguli în favoarea acestor categorii de străini, justificate de situația specială în care aceștia se află, astfel că nu se poate susține încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11, art. 84 alin. (1) și art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Vitalie Guțu în Dosarul nr. 699/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.130

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile

pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială Xpod — S.R.L. din comuna Păulești în Dosarul nr. 7.430/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.430/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială Xpod — S.R.L. din comuna Păulești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat aduce atingere imparțialității instanței, drept fundamental consacrat de dispozițiile art. 124 alin. (2) din Constituție. Principiul procesului echitabil este încălcat în ceea ce privește egalitatea de tratament a părților, respectiv egalitatea de arme procesuale în măsura în care unul dintre participanții la proces este favorizat prin dispozițiile textului de lege criticat. Prin limitarea posibilității administrării de probe se încalcă dreptul la un proces echitabil, drept consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și dreptul la apărare, care este garantat de art. 24 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că prevederea legală criticată este chiar în sensul rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit aceluiași text de lege, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății nu înseamnă că acesta se antepunșă, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, texte de lege care au următorul conținut: „*Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2), precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, a statuat că „prevederea de lege criticată este în sensul aplicării rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit aceluiași text de lege, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă că acesta se antepunșă, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 10 din actul normativ criticat dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată”.

Soluția și considerentele deciziei pronunțate sunt aplicabile și în cauza de față, deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială Xpod — S.R.L. din comuna Păulești în Dosarul nr. 7.430/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.137

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mircea-Silviu Leonescu în Dosarul nr. 679.1/308/2008 (nr. în format vechi 5.034/2008) al Tribunalului Mureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 679.1/308/2008 (nr. în format vechi 5.034/2008), **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Mircea-Silviu Leonescu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect apelurile declarate împotriva unei sentințe penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul

la două grade de jurisdicție în materie penală, deoarece în apel nu mai pot fi formulate apărări care să determine trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond, situație în care justițiabilul este privat de un grad de jurisdicție.

Tribunalul Mureș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile din Legea fundamentală și din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției și, totodată, asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală consacrat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 239/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, modificate prin art. 1. pct. 174 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „*Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții: [...]*”

2. *admite apelul și: [...]*

b) desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată, pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată se dispune și atunci când există vreunul dintre cazurile de nulitate prevăzute în art. 197 alin. 2, cu excepția cazului de necompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competentă.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, precum și ale art. 20 alin. (2) referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 2 referitoare la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală și ale art. 4 paragraful 2 privind condițiile redeschiderii procesului din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mircea-Silviu Leonescu în Dosarul nr. 679.1/308/2008 (nr. în format vechi 5.034/2008) al Tribunalului Mureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.138

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 216 din Codul penal și ale art. 278¹ alin. 2 și 8 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 239 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 19 aprilie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate în prezenta cauză, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași motive, art. 379 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală nu încalcă nici dispozițiile constituționale ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, ci asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală consacrat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prevederile art. 4 paragraful 2 privind condițiile redeschiderii procesului din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 27.006/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 216 din Codul penal și ale art. 278¹ alin. 2 și 8 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Sorin Scându cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 216 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 216 din Codul penal încalcă egalitatea în drepturi, întrucât, spre deosebire de numeroase texte incriminatorii din același cod, și anume art. 180, 181, 184, 192, 193, 195, 196, 210, 220, 305 și 307, nu prevede posibilitatea înlăturării răspunderii penale ca efect al împăcării părților, deși faptele penale prevăzute de dispozițiile legale amintite prezintă același grad redus de pericol social sau chiar un grad de pericol social mai ridicat, cum este cazul art. 181 din Codul penal. Astfel, se creează o situație de discriminare a făptuitorilor vizați de art. 216 din Codul penal față de cei vizați de art. 180, 181, 184, 192, 193, 195, 196, 210, 220, 305 și 307 din același cod, fără să existe o justificare rațională și obiectivă.

De asemenea, consideră că prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior, aduc atingere dreptului la un proces echitabil, accesului liber la justiție și dreptului la un recurs efectiv, întrucât aceste drepturi nu înseamnă numai posibilitatea de a te adresa instanței de judecată, ci și de a beneficia de mijloace adecvate ocrotirii dreptului încălcat.

Totodată, arată că art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, accesul liber la justiție și dreptul la un recurs efectiv, întrucât nu prevede posibilitatea ca, în cazul în care prin actul de netrimiteră în judecată a fost aplicată o amendă administrativă sau s-a dispus luarea unei măsuri de siguranță, judecătorul, admitând plângerea, să se pronunțe numai asupra acestor aspecte.

Judecătoria Constanța — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu aduce atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Menționează că legiuitorul a stabilit termenele de formulare a plângerii împotriva soluțiilor de netrimiteră în judecată date de procuror, urmărind atât rezolvarea acestor plângeri într-un termen rezonabil, cât și împiedicarea exercitării abuzive a dreptului la petiție, după trecerea unui interval mare de timp de la adoptarea soluției de către procuror. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 598/2005, nr. 232/2007 și nr. 904/2007.

Cu privire la dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, instanța consideră că și acestea sunt conforme cu prevederile constituționale invocate, din interpretarea textului de lege criticat nerezultând interdicția ca instanța, odată ce a admis plângerea și a reținut cauza spre judecare, să diminueze cuantumul amenziilor administrative aplicate, dacă apreciază că acesta este excesiv.

În fine, referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 216 din Codul penal, arată că aceasta urmărește completarea textului de lege criticat, în sensul introducerii unei cauze care să înlăture răspunderea penală, aspect care excedează competenței Curții Constituționale, ținând de domeniul exclusiv al legiuitorului. Instanța apreciază însă că,

de lege ferenda, se impune ca, și în cazul altor infracțiuni decât cele pentru care, în prezent, este consacrată legal posibilitatea înlăturării răspunderii penale ca urmare a împăcării părților, să intervină consacrarea legislativă a acestei cauze de înlăturare a răspunderii penale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 216 din Codul penal și ale art. 278¹ alin. 2 și 8 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. În acest sens, face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 598/2005 și nr. 228/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 216 din Codul penal și ale art. 278¹ alin. 2 și 8 din Codul de procedură penală, acestea din urmă fiind modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 216 din Codul penal: *„Fapta de a nu preda în termen de 10 zile un bun găsit autorităților sau celui care l-a pierdut, sau de a dispune de acel bun ca de al său, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.*

Cu aceeași pedeapsă se sancționează și însușirea pe nedrept a unui bun mobil ce aparține altuia, ajuns din eroare în posesia făptuitorului.”;

— Art. 278¹ alin. 2 și 8 din Codul de procedură penală: *„În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile. [...]*

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;*

c) *admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 216 din Codul penal și ale art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, autorul excepției solicită, în realitate, completarea textelor de lege criticate, în sensul ca art. 216 din Codul penal să prevadă înlăturarea răspunderii penale ca urmare a împăcării părților, iar art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală să reglementeze posibilitatea ca, în cazul în care prin actul de netrimiteră în judecată a fost aplicată o amendă administrativă sau s-a dispus luarea unei măsuri de siguranță, judecătorul, admitând plângerea, să se pronunțe numai asupra acestor aspecte. Asemenea solicitări nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 216 din Codul penal și ale art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Scându în Dosarul nr. 27.006/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția penală.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.140

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Borș în Dosarul nr. 1.582/287/2008 al Judecătoriei Râmnicu Sărat.

nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 216 din Codul penal și ale art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală va fi respinsă ca inadmisibilă.

II. Referitor la prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, acestea au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției de neconstituționalitate a transmis note scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 29 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.582/287/2008, **Judecătoria Râmnicu Sărat a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Constantin Borș cu ocazia rejudecării plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală, plângere respinsă de instanța de fond ca tardiv introdusă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, principiul independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și dispozițiile constituționale referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, în măsura în care obligă instanța de fond să respecte hotărârea instanței de recurs, deși aceasta din urmă nu respectă decizia Curții Constituționale, care vizează chiar litigiul dintre părți. Astfel, cu ocazia soluționării recursului împotriva Sentinței nr. 106 din 28 martie 2007 a Judecătoriei Râmnicu Sărat, prin care aceasta respinsese ca tardiv formulată plângerea împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală, a fost invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, pe motiv că termenul de introducere a plângerii la judecător împotriva actelor procurorului de netrimite în judecată ar trebui să curgă tot de la comunicarea soluției procurorului ierarhic superior și în cazul în care acesta din urmă a soluționat cauza după expirarea termenului de 20 de zile prevăzut de art. 277 din Codul de procedură penală. Deși, prin Decizia nr. 136 din 12 februarie 2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală ca fiind neîntemeiată, Tribunalul Buzău, prin Decizia nr. 159 din 29 mai 2008, a admis recursul împotriva sentinței mai sus menționate și a trimis cauza spre rejudecare instanței de fond, obligând-o să încalce dispozițiile deciziei Curții Constituționale care este definitivă și produce efecte obligatorii între părți.

Judecătoria Râmnicu Sărat nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 539/2004 și nr. 983/2007.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Borș în Dosarul nr. 1.582/287/2008 al Judecătoriei Râmnicu Sărat.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Instanța de rejudecare trebuie să se conformeze hotărârii instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la soluționarea recursului.*”

Când hotărârea este desființată numai cu privire la unele fapte sau persoane, ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și principiul independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii și ale art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică, în realitate, modul de aplicare a legii de către instanța de recurs. Eventualele greșeli de aplicare a legii, la care face referire în motivarea excepției și care constituie cauza nemulțumirii autorului excepției, nu pot constitui însă motive de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.148

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ciprian-Andrei Azoitei în Dosarul nr. 10.137/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală și de Ion Mihai în Dosarul nr. 1.564/312/2009 (număr în format vechi 326/2009) al Tribunalului Ialomița — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 914D/2009 și nr. 993D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 993D/2009 la Dosarul nr. 914D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.137/99/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ciprian-Andrei Azoitei cu ocazia soluționării recursului împotriva unei încheieri de ședință prin care a fost respinsă cererea de revocare a măsurii arestării preventive.

Prin Încheierea din 18 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.564/312/2009 (număr în format vechi 326/2009), **Tribunalul Ialomița — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ teza finală din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ion Mihai cu ocazia soluționării recursului împotriva unei încheieri de ședință prin care a fost respinsă cererea de revocare a măsurii arestării preventive.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, precum și dreptul oricărei persoane arestate sau deținute de a introduce un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii

sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală, deoarece împiedică exercitarea oricărei căi de atac împotriva încheierii prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, o cerere de revocare, înlocuire sau încetare de drept a unei măsuri preventive.

Curtea de Apel Iași — Secția penală apreciază ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Tribunalul Ialomița — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.139/2008.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 140³ alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale, deoarece nu contravin prevederilor din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 486/2007, nr. 1.139/2008 și nr. 72/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 140³ alin. 1, respectiv ale art. 140³ teza finală din Codul de procedură penală. Din susținerile autorului excepției Ciprian-Andrei Azoitei, consemnate în Încheierea de sesizare din 9 ianuarie 2009, respectiv din notele scrise ale autorului excepției Ion Mihai și din considerentele Încheierii de sesizare din 18 martie 2009, reiese, însă, că aceștia critică, în realitate, teza finală a alin. 1 al art. 140³ din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea urmează a se pronunța numai asupra constituționalității acestor dispoziții legale, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: „[...] Încheierea prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurii preventive nu este supusă niciunei căi de atac.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac, precum și ale art. 20

referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 5 paragraful 4 referitoare la dreptul oricărei persoane arestate sau deținute de a introduce un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași texte din Legea

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ciprian-Andrei Azoitei în Dosarul nr. 10.137/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală și de Ion Mihai în Dosarul nr. 1.564/312/2009 (număr în format vechi 326/2009) al Tribunalului Ialomița — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.155

din 17 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Neculai Anton în Dosarul nr. 10.594/233/2008 al Judecătoria Galați și de Societatea Comercială „Profi Rom Food” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 15.045/325/2008 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 592D/2009 și nr. 879D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 779 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 16 ianuarie 2007, și prin Decizia nr. 1.139 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 25 noiembrie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate în prezenta cauză, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 879D/2009 la Dosarul nr. 592D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.594/233/2008, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Neculai Anton cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 9 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.045/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Profi Rom

Food” — S.R.L. din Timișoara cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la folosirea căilor de atac, întrucât instituie un termen incert pentru exercitarea unei căi de atac, având în vedere că, în situația expedierii prin poștă a plângerii, petentul nu cunoaște momentul primirii acesteia de către procurorul ierarhic superior, astfel încât, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior, în condițiile în care persoana vătămată nu cunoaște data de la care curge acest termen de 20 de zile înăuntrul căruia se poate adresa instanței, deoarece nu cunoaște momentul la care a expirat termenul inițial de 20 de zile, care nu coincide cu 20 de zile de la data depunerii plângerii. Persoana vătămată este, astfel, sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Judecătoria Galați consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 16 și 21 din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 1.042/2008.

Judecătoria Timișoara apreciază ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate, întrucât prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu aduc nicio atingere dispozițiilor Legii fundamentale privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la folosirea căilor de atac. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 598/2005, nr. 232/2007 și nr. 667/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-

raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul conținut: „*În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) cu privire la statul român, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, care s-a pronunțat asupra unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 825 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care se face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorilor excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textului de lege criticat și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Neculai Anton în Dosarul nr. 10.594/233/2008 al Judecătoriei Galați și de Societatea Comercială „Profi Rom Food” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 15.045/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.159

din 17 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) și art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Marieta Safta — magistrat-asistent-șef

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și ale 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 35 și art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare. Din examinarea susținerilor autorului excepției rezultă că se critică dispozițiile art. 35 alin. (2) și art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel încât Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor texte de lege, având următorul cuprins:

— Art. 35 alin. (2): „*Participanții la trafic sunt obligați ca, la cererea polițistului rutier, să înmâneze acestuia documentul de identitate sau, după caz, permisul de conducere, documentul de înmatriculare ori de înregistrare a vehiculului condus, documentele referitoare la bunurile transportate, precum și alte documente prevăzute de lege.*”;

— Art. 101 alin. (1) pct. 18: „*Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice: [...] 18. nerespectarea obligației conducătorului de vehicul de a avea asupra sa documentele prevăzute la art. 35 alin. (2).*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 23, cu raportare la dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, texte care reglementează prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care, cu referire la prevederile din ordonanța de urgență criticată, exprimă preocuparea statului pentru asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, precum și a mediului. De altfel, criticile formulate pornesc de la o interpretare eronată a textelor legale ce fac obiectul excepției. Astfel, fapta sancționată contravențional prin art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 constă în nerespectarea obligației conducătorului de vehicul de a avea asupra sa documentele prevăzute de lege, iar nu nerespectarea obligațiilor referitoare la întocmirea unor documente, cum ar fi, de exemplu, încheierea asigurării obligatorii pentru răspundere civilă în caz de pagube produse terților prin accidente de circulație.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.891/299/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 și art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție invocată de Alexandru Florin Saon.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sancționează conducătorul auto în cazul neprezentării poliției RCA, chiar dacă la data sancționării aceasta există, fiind încheiată cu mult timp înainte de întocmirea procesului-verbal. Neprezentarea unui document în momentul în care este solicitat de un organ al statului nu presupune că acel document nu există.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocată în cauză, apreciind doar că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992, care stabilește condițiile de admisibilitate a sesizării Curții.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) și art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Alexandru Florin Saon în Dosarul nr. 6.891/299/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.165

din 17 septembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82¹ din Legea nr. 161/2003
privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice,
a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 86¹” din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție invocată de Alexandru Rusu, prin apărătorul ales, în Dosarul nr. 78/838/2007 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează că autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât motivarea excepției s-a realizat ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția invocată în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 78/838/2007, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 86¹ din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.”** Excepția a fost invocată de Alexandru Rusu, prin apărătorul ales, Mihail Boldea, în contextul în care, în cauză, reprezentantul Ministerului Public a apreciat că, având în vedere calitatea apărătorului (deputat în legislatura 2008—2012), acesta nu va mai putea acorda asistență juridică părții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se invocă o serie de dispoziții constituționale, fără a motiva încălcarea acestora.

Tribunalul Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Interdicția prevăzută de normele criticate este în concordanță cu art. 16 alin. (3) din Constituție, care prevede că funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoane care au cetățenia română și domiciliul în țară.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, îl constituie art. 86¹ din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare se constată însă că excepția privește dispozițiile art. 82¹ din același act normativ, astfel încât Curtea urmează să se pronunțe asupra acestui text legal, care are următorul cuprins:

— Art. 82¹: „(1) *Deputatul sau senatorul care, pe durata exercitării mandatului de parlamentar, dorește să exercite și*

profesia de avocat nu poate să pledeze în cauzele ce se judecă de către judecătorii sau tribunale și nici nu poate acorda asistență juridică la parchetele de pe lângă aceste instanțe.

(2) Deputatul sau senatorul aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate acorda asistență juridică învinuților sau inculpaților și nici nu îi poate asista în instanțe în cauzele penale privind:

a) infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție, precum și infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene, prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare;

c) infracțiunile privind traficul de persoane și infracțiunile în legătură cu traficul de persoane, prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare;

d) infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, cu modificările ulterioare;

e) infracțiunile contra siguranței statului, prevăzute în art. 155—173 din Codul penal;

f) infracțiunile care împiedică înfăptuirea justiției, prevăzute în art. 259—272 din Codul penal;

g) infracțiunile contra păcii și omenirii, prevăzute în art. 356—361 din Codul penal.

(3) Deputatul sau senatorul aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate să pledeze în cauzele civile sau comerciale împotriva statului, a autorităților sau instituțiilor publice, a companiilor naționale ori a societăților naționale în care acestea

sunt părți. De asemenea, nu poate să pledeze în procese intentate statului român, în fața instanțelor internaționale.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) nu se aplică în cauzele în care avocatul este parte în proces sau acordă asistență ori reprezentare soțului sau rudelor până la gradul IV inclusiv.”

Se arată că acest text de lege încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 24 — *Dreptul la apărare*, fără a se motiva în ce constă contradicția relevantă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este nemotivată, contrar dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Simpla enumerare în sprijinul excepției a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigența impusă de textul legal citat, sens în care Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, de exemplu, Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009.

Faptul că ulterior, prin concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, se procedează la motivarea excepției de neconstituționalitate, nu este de natură să înlăture aplicabilitatea art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, deoarece „cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței de judecată.” (Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, anterior menționată).

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82¹ din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție invocată de Alexandru Rusu, prin apărătorul ales, în Dosarul nr. 78/838/2007 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 434233